

TORANJ KRNJEVO d.o.o. u stečaju
Zametska 34, Rijeka, OIB: 73783413329
zastupano po stečajnom upravitelju
Boris Debelić, Rijeka, Rastočine 3

14 St-454/18

Trgovački sud u Rijeci

Predmet : **Završno ročište određeno za 03.ožujka 2022.godine**
- Dopuna završnog izvješća – HITNO !

Završni račun stečajnog upravitelja s računom prihoda i rashoda, završnom bilancom, završnim izvještajem i završnim diobnim popisom, sudu je dostavljen 29. prosinca 2021.godine.

U Završnom izvješću stečajni upravitelj je izvijestio vjerovnike da je u tijeku postupak između stečajnog dužnika kao tužitelja i tvrtke Energo d.o.o. Rijeka kao tuženika u kojem je prvostupanja presuda, od 21.07.2021.godine, donesena u korist tuženika. Na presudu je stečajni upravitelj uložio žalbu. Čeka se odluka VTS-a u Zagrebu.

Dokaz :

- Presuda P-253/2019 od 23.07.2021.g.
- Žalba od 30.07.2021.g.

U proteklom periodu od podnošenja Završnog izvješća stečajni upravitelj je protivnoj strani predložio nagodbu kojom odustaje od 50% utvrđenog tužbenog zahtjeva no druga strana je prijedlog stečajnog upravitelja odbila.

Dokaz :

- Odgovor protivne strane u svezi nagodbe u P-253/2019

U nastalim okolnostima stečajni upravitelj predlaže vjerovnicima sljedeće rješenje nastale situacije :

- 1 – u slučaju odbijajuće odluke VTS u Zagrebu, rezervirati 12.000,00 kn za podmirenje tuženiku dosuđenih mu parničnih troškova
ili
- 2 – u slučaju da se odlukom VTS-a postupak vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, rezervirati 36.000,00 kn za vođenje novog postupka

U Rijeci, 02.ožujka 2022. godine

Boris Debelić
Stečajni upravitelj

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja TORANJ KRNJEVO d.o.o., u stečaju, Rijeka, Zametska bb, OIB: 73783413329, kojeg zastupa Hermina Baraković Knežević, odvjetnica iz Rijeke, Korzo 32, protiv tuženika ENERGO d.o.o. Rijeka, Dolac 14, OIB: 99393766301, kojeg zastupa Florijan Matić, odvjetnik iz Rijeke, Korzo 22, radi utvrđenja i isplate 271.075,00 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 30. lipnja 2021. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Hermine Baraković Knežević, odvjetnice iz Rijeke i punomoćnika tuženika Florijana Matića, odvjetnika iz Rijeke, a objavljene dana 23. srpnja 2021. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži da se utvrdi da je s danom 6. veljače 2019. godine raskinut Ugovor o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 sklopljen dana 1. prosinca 2019. godine između tuženika kao distributera i tužitelja kao naručitelja.

II. Utvrđuje se da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 81.795,00 kn.

III. Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 81.795,00 kn istaknuto u prigovoru radi prijeboja.

IV. Prebijaju se potraživanja utvrđena točkom I. i II. izreke ove presude.

V. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži od tuženika zakonsku zateznu kamatu po stopi iz čl. 29. st.2 (trgovački ugovori) ZOO-a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koja na iznos od 81.795,00 kn teče od 20. veljače 2019. godine do isplate.

VI. Tužitelj je dužan naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 10.700,00 kn, u roku od osam dana.

VII. Odbija se tuženikov zahtjev za nadoknadom parničnih troškova u iznosu od 27.300,00 kn.

riješio je

I. Odbacuje se kao nepravovremena tužba u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu iznosa od 189.280,00 kn.

II. Ispravlja se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-253/2019-17 od 15. srpnja 2020. godine u točki II. izreke rješenja u drugom redu tako da iza riječi: "položenog po tužitelju dana 13. svibnja 2020. godine (str. spisa 131-132)" treba ispravno stajati: "položenog po tužitelju dana 13. svibnja 2020. godine (str. spisa 131-132) i tuženiku dana 6. srpnja 2020. godine" (str. spisa 133-134)". U preostalom dijelu rješenje ostaje neizmijenjeno.

Obrazloženje

1. U tužbi od 3. travnja 2019. godine tužitelj je naveo da su tuženik kao distributer i tuženik kao naručitelj sklopili Ugovor o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 dana 1. prosinca 2009. godine kojim da su regulirali priključenje na plinsku distributivnu mrežu dvije stambene zgrade sa 118 stanova koje je tužitelj gradio u Rijeci, Zametska bb. Po tom ugovoru tuženik se kao distributer obvezao izgraditi kućne priključke, dobiti regulacijske sklopove te izvršiti dobavu i ugradnju plinomjera za svakog korisnika i izvršiti sigurnosno ispitivanje cjelokupne plinske instalacije zgrade i plinskih instalacija na stanovima na nepropusnost te priključiti naručitelja na plinsku mrežu. Člankom 5. ugovora stranke da su utvrdile da troškovi priključenja na plinsku distributivnu mrežu i naknada za priključenje, po cjeniku distributera, iznose po stanu 4.305,00 kn u koji iznos je uključen PDV. Za 118 stanova da se radilo o iznosu od 507.990,00 kn kojeg je tužitelj uplatio na račun tuženika na ime jamčevine. Ugovorom je bilo regulirano da će tuženik naknadu za priključenje u iznosu od 4.305,00 kn naplaćivati od svakog kupca stana na temelju kupoprodajnog ugovora i to prilikom potpisa ugovora o opskrbi plinom i prije početka korištenja plina u pojedinom stanu. Dana 9. studenoga 2018. godine rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-454/2018 otvoren je stečajni postupak nad tužiteljem. Stečajni upravitelj tužitelja obavijestio je tuženika o svom pravu na izbor pozivom na odredbu čl. 181. Stečajnog zakona te naveo da odbija daljnje ispunjenje po ugovoru br. 02/2009 od 1. prosinca 2009. godine. Tužitelj je pozvao tuženika da usklade otvoreno stanje po položenom jamstvu i da se iznos otvorenog jamstva vrati u stečajnu masu. Tijekom prethodnih godina jamstvo se umanjivalo po svakom prodanom stanu tako da je prema podacima s kojima raspolaže stečajni upravitelj tužitelja preostao iznos jamstva od 271.075,00 kn. Tuženik se nije odazvao pozivu tužitelja za usklađenjem stanja, a isto tako nije prijavio tražbinu u stečajnom postupku otvorenim nad tužiteljem. Tužbenim zahtjevom zatražio je da se utvrdi raskid ugovora o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 s danom 6. veljače 2019. godine i da se naloži tuženiku povrat iznosa od 271.075,00 kn uz nadoknadu parničnih troškova.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Istaknuo je prigovor zastare i prijeboja. Naveo je da je od 118 stanova koje je tužitelj izgradio u Rijeci, Zametska bb, 74 prepisano na stjecatelje, a da su 44 stana ostala neprodana. Po ugovoru o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 tužitelj da nema pravo tražiti povrat za neprodane stanove. Izvršenom uplatom tužitelj je platio naknadu za priključenje zgrade na tuženikovu distributivnu mrežu. Istaknuo je da su stranke imale zaključen ugovor o opskrbi plinom iz 2016. godine po kojoj je tužitelj imao obvezu plaćati tuženiku fiksnu mjesečnu naknadu u iznosu od 39,28 kn

mjesečno (bez PDV-a) po tarifnoj stavci 2-Ts2. Sukladno Odluci o iznosu mjesečne naknade za opskrbu plinom od 3. travnja 2013. godine. Po toj osnovi tuženik da ima potraživanje prema tužitelju u iznosu od 157.000,00 kn koje je istaknuo u prijeloj.

3. U podnesku od 29. svibnja 2019. godine tužitelj je naveo da se uplaćeni iznos od 507.990,00 kn ne odnosi na trošak priključenja na plinsku mrežu za 118 stanova već da predstavlja jamčevinu za osiguranje naplate od pojedinih kupaca. S obzirom na izjavljenei raskid ugovora tuženik da bez osnove drži uplaćen iznos. Oporio je postojanje potraživanja istaknutog u prijeloju i naveo da tuženik nije izvršio prijavu tražbine u stečajnom postupku.

4. Na pripremnom ročištu održanom 18. lipnja 2019. godine tužitelj je predložio saslušanje stečajnog upravitelja na okolnost dokazivanja činjenice korištenja prava na izbor po čl. 181. SZ-a kao i provođenje financijskog vještačenja na okolnost dokazivanja osnovanosti visine. Tuženik je precizirao da iznos od 157.000,00 kn ističe kao prigovor radi prijeloja s osnova fiksnih mjesečnih naknada po ugovoru o opskrbi plinom. Ustrajao je kod prigovora zastare i dokaznih prijedloga za saslušanjem svjedoka Duška Grbca i Duška Petrinića na okolnost utvrđivanja prave volje između stranaka.

5. U podnesku od 3. srpnja 2019. godine tuženik se pozvao na konto kartice u prilog dokazivanja postojanja potraživanja istaknutog u prigovoru radi prijeloja. Naveo je da otvaranje stečajnog postupka ne utječe na tuženikovo pravo da izjavi prijeloj ako je to pravo stečeno prije otvaranja stečajnog postupka.

6. U podnesku od 10. srpnja 2019. godine tužitelj je prigovorio da tuženik nije dokazao postojanje protupotraživanja s obzirom da nije dostavio račune na kojima temelji svoj prigovor.

7. Na pripremnom ročištu održanom 17. listopada 2019. godine tuženik je naveo da u prilog dokazivanja osnovanosti protupotraživanja prema tužitelju postoji opsežna dokumentacija koju se obvezuje dati na raspolaganje vještaku. Navedeno da se odnosi na fiksnu mjesečnu naknadu po ugovoru o opskrbi plinom i da se radi o potraživanju koje nije prijavljeno u stečajnom postupku otvorenim nad tužiteljem. Predložio je da se na okolnost osnovanosti potraživanja istaknutog u prigovoru radi prijeloja provede financijsko vještačenje. Tužitelj je ustrajao kod navoda da nikada nije primio račune za fiksnu mjesečnu naknadu koju činjenicu je tuženik opovrgnuo.

8. U podnesku od 24. srpnja 2020. godine tužitelj je iznio primjedbe na pisani nalaz i mišljenje vještaka Bibice Milat od 10. srpnja 2020. godine koje su se u bitnome odnosile na izračun fiksne mjesečne naknade istaknute u prigovoru radi prijeloja kao i na primjedbe da vještak nije ispunio zadaću suda.

9. Tuženik je u podnesku od 29. srpnja 2020. godine osporio činjenicu da bi bilo prodano 58 stanova budući da je prodano 74 stanova no da se svi vlasnici stanova nisu priključili na distributivni sustav tuženika.

10. U podnesku od 15. travnja 2021. godine tužitelj je prigovorio da se iskazani iznos fiksne mjesečne naknade odnosi na razdoblje prije sklapanja ugovora o opskrbi plinom. Prigovorio je i da tuženik nije dostavio račune koje je izdao tužitelj na ime fiksne mjesečne naknade.

11. Na ročištu održanom 30. lipnja 2021. godine stranke su ustrajale kod već iznijetih navoda. Tužitelj je predložio novo financijsko-knjigovodstveno vještačenje te ustrajao kod zahtjeva za saslušanjem stečajnog upravitelja. Tuženik je ustrajao kod saslušanja predloženih svjedoka te provođenja očevida na licu mjesta.

12. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i uvidom u pisani nalaz i mišljenje vještaka Bibice Milat od 12. srpnja 2020. godine (str. spisa 137-140 s prilogima na str. spisa 141-502) kao i uvidom u dopunska očitovanja

vještaka Bibice Milat od 24. ožujka 2021. godine (str. spisa 537-538) i 30. lipnja 2021. godine (str. spisa 550) te iskaz vještaka Bibice Milat (str. spisa 546-547).

13. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

14. Uvidom u ugovor o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 (str. spisa 7) utvrđeno je da su tužitelj kao naručitelj i tuženik kao distributer zaključili ugovor kojim se dvije stambene zgrade sa 118 stanova, koje je tužitelj kao naručitelj gradio za tržište (na adresi Zametska bb u Rijeci), priključuju na plinsku distributivnu mrežu.

15. Člankom 3. ugovora (str. spisa 7) tuženik se kao distributer obvezao ugraditi kućne plinske priključke u koji su uključeni troškovi spajanja na ulični plinovod te dobiti regulacijske sklopove, izvršiti dobavu i ugradnju plinomjera za svakog korisnika i izvršiti sigurnosno ispitivanje cjelokupne plinske instalacije zgrade i plinske instalacije u stanovima na nepropusnost te priključiti tužitelja kao naručitelja na plinsku mrežu.

16. Člankom 5. ugovora (str. spisa 7) stanke su suglasno utvrdile da troškovi priključenja na plinsku mrežu po tuženikovom cjeniku za priključak za jedan stan iznose 4.305,00 kn (3.500,00 + PDV 23% 805,00 kn). Na ime priključaka za 118 stanova ugovoren je iznos od 507.990,00 kn. Čl. 5. st. 2 ugovora stranke su dogovorile da će iznos od 4.305,00 kn tuženik kao distributer naplaćivati od svakog kupca stana na temelju kupoprodajnog ugovora prilikom potpisa ugovora o opskrbi plinom i prilikom početka korištenja plina u pojedinom stanu. Tužitelj se kao naručitelj na ime osiguranja naplate od pojedinih kupaca obvezao uplatiti jamčevinu u iznosu od 507.990,00 kn. Stranke su ujedno dogovorile da će mjesečno vršiti obračun za plaćanje troškova uključivanja od pojedinih kupaca stanova i da će tuženik na račun tužitelja vršiti povrat primljene jamčevine. Za stanove za koje kupac odbije platiti naknadu stranke da će sporazumno utvrditi način postupanja.

17. Nesporna je činjenica da je tužitelj izvršio u korist tuženika uplatu iznosa od 507.990,00 kn po Ugovoru o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 (str. spisa 7) od 1. prosinca 2009. godine kao i okolnost da je tuženik izveo priključke za 118 stanova u predmetnim zgradama.

18. Nesporna je i okolnost da su stranke postupale po dogovoru iz Ugovora o priključenju na plinsku mrežu broj 02/2009 budući da je tuženik izvršio tužitelju povrat iznosa 236.915,00, Povrat na ime uplaćene "jamčevine" za prodane stanove potvrdio je u svom vještačenju stalni sudski vještak za financije i računovodstvo Bibica Milat u svom pisanom nalazu i mišljenju od 12. srpnja 2020. godine (str. spisa 137-141 s prilogima na str. spisa 142-503) odnosno iskazu na str. spisa (546-547) koja je navela da je pregledom poslovne dokumentacije stranaka izvršen povrat jamčevine tužitelju u iznosu od 236.915,00. Slijedom nesporne činjenice da je trošak priključka bio po ugovoru o priključenju (str. spisa 7) ugovoren u iznosu od 4.305,00 kn sud je utvrdio da se radi o povratu za 55 stanova (236.915,00 : 4.305,00 kn).

19. Slijedom utvrđene činjenice da je tuženik knjižio u svojim poslovnim knjigama primitak iznosa od 507.990,00 kn (kako to navodi u svom pisanom nalazu i mišljenju vještak Bibica Milat, str. spisa 137-141) i da činjenica uplate kao takva nije sporna, utvrđeno je da je tužitelj u cijelosti ispunio svoju obvezu po Ugovoru o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009. Stoga se tužitelj ne može pozivati na odredbu čl. 181. st. 1 SZ-a. Navedeno iz razloga što ta odredba regulira pravo stečajnog upravitelja na izbor kada stečajni dužnik svoje obveze nije ispunio do kraja, a što nije slučaj u ovom predmetu. Upravo suprotno, u ovoj pravnoj situaciji, tužitelj je kao stečajni dužnik svoje ugovorne obveze po ugovoru o priključenju na plinsku mrežu ispunio u cijelosti

i time je stekao pravo tražiti ispunjenje od druge ugovorne strane. Slijedom toga tužitelju pripada pravo tražiti ispunjenje od tuženika kao druge ugovorne stranke na povrat "uplaćene jamčevine" po ispunjenju ugovorenih uvjeta odnosno po prodaji stanova kupcima i zaključenju ugovora o opskrbi plinom s novim kupcima. Tužitelju zbog činjenice otvorenog stečajnog postupka s danom 9. studenog 2018. godine (str. spisa 8) ne pripada pravo na raskid. Uzgred se ističe da samo otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem kao vjerovnikom na obveze ugovorene pod odgovnim uvjetom nema pravni učinak na ocjenu prava i obveza u ovom postupku. Navedeno bi bilo od utjecaja samo da je tužitelj dužnik obveze pod odgovnim uvjetom, a što u ovom slučaju nije, već je u položaju vjerovnika obveze ugovorene pod odgovnim uvjetom. Stoga je tužbeni zahtjev za utvrđenjem raskida ugovora sud ocijenio neosnovanim zbog čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude. Kako se radi o primjeni prava sud je odbio provesti predloženi dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja Borisa Debelića, cijeneći ga nepotrebnim s obzirom na utvrđenje da tužitelju ne pripadaju prava iz odredbe čl. 181. st. 1 SZ-a.

20. Sud je prihvatio dio nalaza vještaka Bibice Milat u dijelu u kojem je vještak provjerio činjenicu izvršene prodaje stanova nakon koje se u konačnici izjasnio da je prodano 74 stanova, a da su 44 stana ostala neprodana. Navedeno je i u skladu s tužnikovim procesnim očitovanjima iznijetim u postupku, a nalazi temelj i u stanju u zemljišnim knjigama, a kako je to naveo vještak u svom pisanom nalazu i mišljenju od 12. srpnja 2020. godine (str. spisa 137-141). Stoga je iznijete činjenice sud prihvatio kao istinite i vjerodostojne budući da se temelje na izvršenoj provjeri podataka.

21. Kako je za 55 stanova utvrđen povrat uplaćenih troškova priključenja na plinsku distributivnu mrežu, a prodano ih je 74, sud je zaključio da tužitelju pripada pravo na povrat "jamčevine" za dodatnih 19 (74-55) prodanih stanova odnosno pravo na povrat iznosa od 81.795,00 kn (19 x 4.305,00 kn). Stoga je u tom iznosu valjalo utvrditi postojanje tužiteljevog potraživanja i odlučiti kao u točki II. izreke.

22. Tuženik u postupku nije dokazao istaknuti prigovor da za sve prodane stanove ne bi bili zaključeni ugovori o opskrbi plinom. U vezi toga nije ni precizirao činjenice, a niti dostavio dokaze iz kojih bi proizlazila osnovanost tog prigovora. Stoga je prigovor ocijenjen paušalnim budući da je tuženik strana u postupku koja je u posjedu predmetnih ugovora o opskrbi plinom s novim kupcima pa se precizno mogla očitovati na koji se stan takav prigovor odnosi. Zbog iznijetog, prigovor je ocijenjen neutemeljenim, a dokazni prijedlog za provođenjem očevida na licu mjesta suvišnim i usmjerenim na pokušaj odugovlačenja postupka budući da se radi o okolnostima koje su podložne izmjenama s obzirom na protek vremena.

23. Za preostalu razliku do utuženih 271.075,00 kn, u visini od 189.280,00 kn, ne postoje dokazi da su ispunjeni uvjeti za povrat jamčevine odnosno nema dokaza da bi se ispunio odgovni uvjet po ugovoru o priključenju na plinsku mrežu, konkretno prodaja stana kupcima i zaključenje ugovora o opskrbi plinom na koji su pristale obje parnične stranke da bi na strani tuženika nastala obveza vraćanja. Odredbom čl. 175. SZ-a je propisano da kada su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka jedna ili više tražbina koje se imaju prebiti pod odgovnim uvjetom ili nisu dospjele da će prijeboj nastupiti kada za to budu ispunjene pretpostavke. Stoga se radi o nedospjeloj obvezi zbog čega je tužbu kao preuranjenu valjalo odbaciti i odlučiti kao u točki I izreke rješenja, odgovarajućom primjenom odredbe čl. 326. ZPP-a prema kojoj sud donosi meritorne odluke samo ako su one dospjele do zaključenja glavne rasprave.

24. Tuženik u prilog istaknutog prigovora zastare nije iznio konkretne činjenice iz kojih bi proizlazila njegova osnovanost. Stoga je sud imajući u vidu da je obveza

ovisila o ispunjenju odgovnog uvjeta kao i činjenice da je tuženik faktično priznavao postojanje tužiteljevog potraživanja već samom činjenicom što je zatvarao svoja protupotraživanja s tužiteljevim u svojim poslovnim knjigama, izvršio priznanje duga. Okolnost jednostranog zatvaranja proizlazi iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka Bibice Milat od 12. srpnja 2020. godine (str. spisa 137-141) te iako je bez pravnog učinka za ocjenu postojanja tužiteljevog potraživanja relevantna je za ocjenu očitovanja volje na strani tuženika budući da se radi o knjiženju u tuženikovim poslovnim knjigama.

25. U odnosu na potraživanje po Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16 od 4. siječnja 2016. godine (str. spisa 22-25) po kojem je tužitelj bio u obvezi plaćati fiksnu mjesečnu naknadu od 49,10 kn sud je iz nalaza i mišljenja vještaka Bibice Milat od 12. srpnja 2020. godine, u vezi izračuna knjižene obveze po fiksnim mjesečnim naknadama po ugovoru, utvrdio da za razdoblje od 2013. do neposrednog otvaranja stečajnog postupka odnosno do 31. listopada 2018. godine fiksna mjesečna naknada iznosi 192.516,75 kn. Budući da je vještak izvršio izračun fiksne mjesečne naknade za 2013., 2014. i 2015. godinu, odnosno za razdoblje prije zaključenja ugovora, na koje otpada iznos od 107.823,60 kn, sud je utvrdio da od ukupno utvrđene obveze od 192.516,75 kn valja oduzeti iznos od 107.823,60 kn (za kojeg ne postoji temelj u vidu ugovora) i utvrditi da se razlika od 84.693,15 kn odnosi na obvezu tužitelja prema tuženiku po Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16 (str. spisa 22-25) i to u razdoblju reguliranim tim ugovorom sve do otvaranja stečajnog postupka 9. studenoga 2018. godine. Vještak je naveo da se radi o obvezama koje su proknjižene u tuženikovo poslovnoj dokumentaciji i da su vidljive iz analitičkih kartica (iskaz vještaka – str. spisa 546-547)

26. Budući da je tužbeni zahtjev ocijenjen osnovanim za iznos od 81.795,00 (razlika za 19 prodanih stanova za koje nije izvršen povrat jamčevine) do tog su iznosa ispunjeni uvjeti za ocjenu osnovanosti potraživanja istaknutog u prigovor radi prijeboja. Sud je stoga utvrdio da tuženikov zahtjev za isplatom fiksne mjesečne naknade ima temelj u odredbama čl. 7. i 10. Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16 (str. spisa 22-25). Slijedom iznijetog, valjalo je do visine tužbenog zahtjeva ocijeniti osnovanim tuženikov procesnopravni prigovora radi prijeboja i odlučiti kao u točki III. izreke. S obzirom na osnovanost potraživanja utvrđenih točkom II. i III. izreke valjalo je međusobna potraživanja stranaka prebiti na temelju sudske odluke i primjenom odredbe čl. 338. st. 3 ZPP-a i odlučiti kao u točki IV. izreke.

27. Otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem ne predstavlja zapreku za ocjenu osnovanosti istaknutog prigovora radi prijeboja unatoč činjenici što tuženik svoje potraživanje nije prijavio u stečajnom postupku otvorenim nad tužiteljem. Navedeno iz razloga što nema zapreka propisanih odredbom čl. 176. SZ-a. Pritom je utvrđeno da su za prijeboj za iznos od 81.795,00 kn ispunjeni ugovoreni uvjeti zbog čega je navedeno u skladu s odredbom čl. 175. SZ-a.

28. Pritom se ističe da su uvjerljivi tužiteljevi navodi da tuženik tužitelju nije dostavljao račune za fiksnu mjesečnu naknadu po Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16 od 4. siječnja 2016. godine no za odluku o osnovanosti istaknutog prigovora radi prijeboja takvi su prigovori pravno irelevantni budući da je sud u postupku ocjenjivao osnovanost tuženikovog protupotraživanja i sudskom odlukom izvršio prijeboj.

29. Iznijete podatke iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka Bibice Milat od 12. srpnja 2020. godine (str. spisa 137-140) i iskaza vještaka na ročištu od 30. lipnja 2021. godine (str. spisa 546-547) koje je sud naveo u obrazloženju ove odluke, prihvaćeni su kao vjerodostojni s obzirom na opsežnost, temeljitost i stručno znanje

vještaka. U preostalom dijelu podaci i predložene varijante s obzirom na već provedena knjiženja za ovaj sud nisu predstavljala relevantan sadržaj za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, a niti su dovodila u sumnju pravilnost podataka na kojima je sud temeljio svoju odluku.

30. S obzirom da su odredbe zaključenih pravnih poslova jasne i nedvosmislene, sud je ocijenio suvišnim i nepotrebnim provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Duška Grbca i Duška Petrinića.

31. Kako je iznos tuženikovog potraživanja prema tužitelju po fiksnoj mjesečno naknadi po Ugovoru o opskrbi plinom br. 11431/1/16 od 4. siječnja 2016. godine veći i dospijeva ranije od tužiteljevog zahtjeva, odnosno prije 20. veljače 2019. godine, tužitelj nije dokazao osnovanost prava na isplatu kamata na iznos potraživanja utvrđen točkom II. izreke presude zbog čega je tužbeni zahtjev za isplatom kamate na utvrđeni iznos od 81.795,00 kn valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u točki V. izreke.

32. Dodatno se ističe da knjiženje i zatvaranje obveza na način na koji je to vršio tuženik u svojim poslovnim knjigama koristeći uplaćenu jamčevinu za zatvaranje fiksnih mjesečnih naknada bez odgovarajuće izjave o prijeboju je, osim što je pogrešno, je i potpuno bez pravnog učinka za ocjenu pitanja gašenja i prestanka obveze u ovom postupku. Stoga jednostrano knjiženje i zatvaranje obveza po fiksnim mjesečnim naknadama s naplaćenom jamčevinom na način na koji je to vršio tuženik u svojim poslovnim knjigama (a kako je to opisao u svom pisanom nalazu i mišljenju vještak Bibica Milat u svom pisanom nalazu i mišljenju od 12. srpnja 2020. godine – str. spisa 137-141), nije od utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari.

33. Odluka u točki II. izreke rješenja temelji se na utvrđenju suda da je očitom pogreškom u pisanju u rješenju od 15. srpnja 2020. godine (str. spisa 506) izostavljen nalog računovodstvu da izvrši isplatu nagrade vještaku iz predujma položenog i po tužitelju i tuženiku. Navedeno iz razloga što je teret dokaza bio i na strani tužitelja i na strani tuženika zbog čega su obje stranke prema rješenju od 7. svibnja 2020. godine (str. spisa 127) bile pozvane na uplatu predujma i to svaka u iznosu od po 3.000,00 kn. Stoga je očitom pogreškom u pisanju, sud, po službenoj dužnosti, ispravio na temelju odredbe čl. 347. u vezi s čl. 342. st. 1 i 2 ZPP-a.

34. Odluka o troškovima postupka temelji se na primjeni odredbe čl. 154. st. 2 i čl. 155. ZPP-a. Tužitelj je djelomično uspio u sporu i to s iznosom od 81.795,00 kn u odnosu na utuženi iznos od 271.075,00 kn. Stoga je tužitelj uspio s 30% zahtjeva slijedom čega je tuženikov uspjeh u sporu 70%. Primjenom metodologije izračuna troškova propisane odredbom čl. 154. st.2 ZPP-a kod djelomičnog uspjeha stranaka u postupku, od tuženikovog uspjeha u sporu oduzet je postotak tužiteljevog uspjeha te je u razmjeru od 40% valjalo priznati tuženiku troškove zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u odnosu na vrijednost predmeta spora od 271.075,00 kn kako slijedi: za sastav odgovora na tužbu 2.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na pripremnom ročištu od 18. lipnja 2019. godine 1.000,00 kn (T.br. 9.2.), sastav podneska od 3. srpnja 2019. godine 200,00 kn (T.br. 8.3.), zastupanje na pripremnom ročištu od 17. listopada 2019. godine 1.000,00 kn (T.br. 9.2.), sastav podneska od 29. srpnja 2020. godine 2.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na ročištu od 11. ožujka 2021. godine 1.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 30. lipnja 2021. godine 2.000,00 kn (T.br. 9.1.) te utrošeni iznos predujma u iznosu od 1.500,00 kn kojeg je sud ocijenio nužnim za pravilno utvrđenje činjeničnog stanja. Stoga je odlučeno kao u točki VI. izreke.

35. Za preostalu zatraženu razliku po troškovniku na str. spisa 552 koju je sud ocijenio neutemeljenom u zatraženoj visini kao i za iznos sudske pristojbe za odgovor

na tužbu na koju će tuženik biti pozvan u razmjeru u kojem nije uspio u sporu, primjenom čl. 4. toč. 2 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18), a zbog čega nema temelja za priznanje tog troška, valjalo je zahtjev odbiti i odlučiti kao u točki VII. izreke presude.

U Rijeci, 23. srpnja 2021. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Dokument je elektronički potpisan:

JASENKA PAVIŠIĆ
ČAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
23-07-2021
13:41:29

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Z.S.A.97#R130348523636373635390634380537
L=RIJEKA
S=PAVIŠIĆ ČAČIĆ
G=JASENKA
CN=JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ

HERMINA
BARAKOVIĆ
KNEŽEVIĆ
odvjetnica

Rijeka, Korzo 32
tel./fax. 051/320-578
mob. 098/930-3460
odvjetnica.barakovicknezevic@gmail.com

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Zadarska 1 i 3
51 000 Rijeka

Poslovni broj: P-253/2019

Tužitelj: TORANJ KRNJEVO D.O.O. U STEČAJU, Rijeka, Zametska bb, OIB 73783413329
zastupano po punomoćniku Hermini Baraković Knežević odvjetnici u Rijeci, Korzo 32

Tuženik: ENERGO d.o.o. Rijeka, Dolac 14, OIB 99393766301

za sud 3x

ŽALBA TUŽITELJA
- protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-253/2019-36 od 23.
srpnja 2021.g.

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-253/2019-36 od 23. srpnja 2021.g. u t. I. izreke presude odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži da se utvrdi da je s danom 6. veljače 2019. godine raskinut Ugovor o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 sklopljen dana 1. prosinca 2019. godine između tuženika kao distributera i tužitelja kao naručitelja. Točkom II. izreke presude utvrđeno je da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 81.795,00 kn dok je t. III. izreke presude utvrđeno da postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 81.795,00 kn istaknuto u prigovoru radi prijeboja slijedom čega su t. IV. izreke presude prebijena potraživanja utvrđena točkom I. i II. izreke ove presude. Točkom V. izreke presude odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži od tuženika zakonsku zateznu kamatu po stopi iz čl. 29. st.2 (trgovački ugovori) ZOO-a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koja na iznos od 81.795,00 kn teče od 20. veljače 2019. godine do isplate dok je t. VI. izreke presude tužitelj dužan

naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 10.700,00 kn, u roku od osam dana, a t. VII. izreke presude odbijen je tuženikov zahtjev za nadoknadom parničnih troškova u iznosu od 27.300,00 kn.

Rješenjem u t. I. izreke rješenja odbačena je kao nepravovremena tužba u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu iznosa od 189.280,00 kn dok je t. II. izreke rješenja ispravljeno rješenje Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-253/2019-17 od 15. srpnja 2020. godine u točki II. izreke rješenja u drugom redu tako da iza riječi: "položenog po tužitelju dana 13. svibnja 2020. godine (str. spisa 131-132)" treba ispravno stajati: "položenog po tužitelju dana 13. svibnja 2020. godine (str. spisa 131-132) i tuženiku dana 6. srpnja 2020. godine" (str. spisa 133-134)". U preostalom dijelu rješenje ostaje neizmijenjeno.

II. Tužitelj ovom žalbom pobija predmetnu presudu u t. I., II, III, IV., V, VI. presude i t. I. izreke rješenja zbog:

- apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka,
- pogrešno, odnosno, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Obrazloženje

III. Tužitelj pobija predmetnu presudu i rješenje prvostupanjskog suda u naznačenom pobijanom dijelu jer isti imaju nedostatke zbog kojih se ne mogu ispitati, a osobito jer presuda i rješenje u pobijanom dijelu nemaju uopće razloga, a navedeni razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni i proturječni između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, sve sukladno odredbi čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku.

Bitna povreda odredaba postupka, vidljiva je, dakle, u činjenici što prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude i rješenja nije postupio sukladno odredbama zakona. Iste odredbe je pogrešno tumačio i time donio odluku koja je neosnovana, nepravilna i na zakonu neosnovana.

U obrazloženju pobijane presude i rješenja nedostaju uvjerljivi i logični razlozi njegovom donošenju i to s obzirom na činjenice koje je sud utvrdio tijekom postupka. Sud svoje uvjerenje u obrazloženju presude i rješenja nije opravdao uvjerljivim i opravdanim razlozima, a u razlozima pobijane presude nije dao jasne i neproturječne razloge svojoj odbijajućoj odluci koja bi imala uporište u provedenim dokazima tijekom postupka, a tako niti u odnosu na osnovanost istaknutog prigovora radi prijeboja.

U obrazloženju pobijane odluke (presude) prvostupanjski sud navodi da je tužitelj nesporno uplatio iznos od 507.990,00 kn sukladno Ugovoru o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009. Međutim, iz predmetnog čl. 4. stavka 4. Ugovora proizlazi da „za

osiguranje naplate od pojedinih kupaca Naručitelj će uplatiti jamčevinu cjelokupan iznos od 507.990,00 kn.." dok se čl. 3 Ugovora tuženik obvezao „izgraditi predmetni kućni plinski priključak, dobiti regulacijske sklopove i izvršiti dobavu i ugradnju plinomjera za svakog korisnika te priključiti Naručitelja na plinsku mrežu time da će troškove priključenja naplaćivati od svakog kupca stana u iznosu od po 4.305,00 kn od kupca stana i prilikom potpisa Ugovora o opskrbi plinom i prije početka korištenja plina u pojedinom stanu (čl. 5. Ugovora)". Dakle, **iznos od 507.990,00 kn predstavlja osiguranje naplate od pojedinih kupaca**, a ne predstavlja troškove priključenja na plinsku distributivnu mrežu. U postupku je utvrđeno da tuženik nije postupao sukladno ugovoru te nije uplatio na račun tužitelja pravovremeno povrat primljene jamčevine nakon što su pojedini kupci stanova platili troškove priključenja, već je navedeni iznos zadržao za sebe i to čak za 19 stanova. Prema tome, razvidno je da **tuženik nije uredno i pravovremeno ispunio obvezu iz predmetnog Ugovora o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009** pa imajući u vidu naprijed navedene činjenice tužitelju pripada pravo na raskid ugovora. Zašto bi tužitelj bio prisiljen održati predmetni ugovor na snazi ukoliko tuženik pravovremeno ne ispunjava svoju obvezu prema njemu odnosno pravovremeno mu ne vrši povrat uplaćenih sredstava već ista novčana sredstva zadržava za svoje potrebe (a pored toga i njima raspolaže na način da u poslovnim knjigama provodi nezakonita prebijanja tražbine, o čemu će se tužitelj očitovati u nastavku žalbe)? Međutim, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da **sud prisiljava tužitelja da i dalje ostane stranka navedenog ugovornog odnosa iako je razvidno da se tuženik ne drži ispunjenja ugovora slijedom čega sud takvim postupanjem ignorira odredbu čl. 360 ZOO-a**. Tuženik je unatoč pozivu stečajnog upravitelja, koji je primijetio da povrat jamčevine nije izvršen, odbio uskladiti otvoreno stanje po položenom jamstvu kako bi za sebe zadržao nepripadajući iznos od 81.795,00 kn pa je imajući u vidu navedenu činjenicu stečajni upravitelj obavijestio tuženika u skladu sa člankom 181. Stečajnog zakona. Tužitelju zbog činjenice otvorenog stečajnog postupka s danom 9. studenog 2018.g. pripada pravo na raskid jer tuženik nije ispunio svoje obveze iz ugovora tj. nije izvršio povrat jamčevine za stanove u odnosu na koje su naplaćeni troškovi priključenja od pojedinih kupaca stanova. Nesporna je činjenica da je tužitelj ispunio sve svoje obveze utvrđene ugovorom, međutim tuženik nije postupao *bona fides* pa stoga postoji pravo tužitelja na raskid ugovora sukladno čl. 360 ZOO-a. Prema tome, pogrešno prvostupanjski sud tužbeni zahtjev za utvrđenjem raskida ugovora sud ocjenjuje neosnovanim te nadalje zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja zaključuje da je tužba za preostalu razliku do utuženih 271.075,00 kn, u visini od 189.280,00 kn preuranjena te da ju treba odbaciti. TUŽENIK je odbio ispunjenje povrata bilo kojeg novčanog iznosa uplaćenog na ime jamčevine te ga je nepripadno zadržao, zatim je izvršio prijeboj tražbina, a u ovosudnoj parnici OSPORAVA da bi UOPĆE POSTOJALA njegova OBVEZA POVRATA JAMČEVINE s bilo kojeg osnova.

Iz odgovora na tužbu od 10. svibnja 2019.g. proizlazi da „*tužitelj u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, odnosno osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva*“....Konačno, tuženik podredno ističe i prigovor prijeboja potraživanja. Tuženik će do okončanja prethodnog postupka dostaviti konto karticu tužitelja iz koje je vidljivo da tuženik spram tužitelja ima nenaplaćenu tražbinu u ukupnom iznosu od 157.000,00 kn.“ Dakle, tuženik istodobno OSPORAVA POTRAŽIVANJE TUŽITELJA, ali bez obzira na tu činjenicu PODREDNO STAVLJA U PRIJEBOJ svoje potraživanje sa potraživanjem tužitelja. Ovakvo postupanje tuženika je nezakonito jer za isticanje procesnog prigovora na način kako ga je to istaknuo tuženik nisu ispunjene propisane zakonske pretpostavke, a ovako istaknuti prigovor je postavljen i protivno predmetnom pravnom institutu. Navedeno proizlazi iz sljedećih odlučnih činjenica:

- **da bi se uopće mogao istaknuti procesni prigovor potrebno je da tuženik ne osporava postojanje tužiteljevog potraživanja nego ističe postojanje svojeg kompenzabilnog, ali još nekompenziranog zahtjeva.** Međutim, iz odgovora na tužbu jasno proizlazi da isti osporava tužbi u tužbeni zahtjev i spori da bi imao dug prema tužitelju;

- prvostupanjski sud ignorira utvrđenu odlučnu činjenicu da je tuženik zatvorio svoja protupotraživanja s tužiteljevim slijedom čega nije ispunjen uvjet da kod procesnog prigovora oba potraživanja egzistiraju i prigovor ih konstitutivno ne gasi jer taj prigovor tek predstavlja zahtjev za kompenzaciju konstitutivnom odlukom suda, a **iz spisa jasno proizlazi da tuženik nema ni egzistentno ni dospjelo potraživanje** prema njemu pa je jednostavno zaključiti da je potpuno nedopušteno i neosnovano isticanje procesnog prigovora;

- iz **očitovanja tuženika proizlazi da isti ne predlaže prebijanje tražbina uvjetno (eventualno), ako sud nađe da bi inače tužbeni zahtjev bio osnovan, nego bezuvjetno, slijedom čega je s tog osnova isticanje prigovora radi prebijanja nedopušteno te je suprotno pravnoj doktrini i brojnim sudskim odlukama;**

- s obzirom na pravnu prirodu građanskopravne kompenzacije i procesnog prigovora radi kompenzacije u parnici nije moguće da tuženik svoju obranu zasniva na elementima oba instituta kao što to proizlazi iz predmetnog postupka gdje sud uočava da je prijeboj već izvršen u poslovnim knjigama tuženika, a zatim utvrđuje osnovanost procesnog prigovora;

- tužitelj je istaknuo i prigovor zastare jer se zastarjela potraživanja ne mogu prebiti sve kada bi bila osnovana, a razvidno je da prvostupanjski sud uopće nije uzeo u obzir istaknuti prigovor zastare.

Imajući u vidu prethodno navedeno, pogrešno prvostupanjski sud smatra da „*knjiženje i zatvaranje obveza na način na koji je to vršio tuženik u svojim poslovnim*

knjigama koristeći uplaćenu jamčevinu za zatvaranje fiksnih mjesečnih naknada bez odgovarajuće izjave o prijeboju je, osim što je pogrešno, je i potpuno bez pravnog učinka za ocjenu pitanja gašenja i prestanka obveze u ovom postupku." Naime, radi se o odlučnoj činjenici u ovoj pravnoj stvari jer je tuženik u poslovnim knjigama nesporno izvršio jednostrani prijeboj, a što ima utjecaj na istaknuti prigovor radi prebijanja jer tuženik nema pravo potraživati bilo što na ime iste osnove koju je prethodno građanskopravnim prijebojem nezakonito zatvorio, a što prvostupanjski sud i utvrđuje da se radi o nezakonitom vođenju poslovnih knjiga.

Tuženik je u odgovoru na tužbu od 10. svibnja 2019.g. istekao prigovor prijeboja potraživanja navodeći da ima nenaplaćenu tražbinu u ukupnom iznosu od 157.000,00 kn, a koju tražbinu potražuje na temelju Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16 od 4. siječnja 2016. godine po kojem je tužitelj bio u obvezi plaćati fiksnu mjesečnu naknadu od 49,10 kn. Vještak Bibica Milat je utvrdila da za razdoblje od 2013. do neposrednog otvaranja stečajnog postupka odnosno do 31. listopada 2018. godine fiksna mjesečna naknada iznosi 192.516,75 kn, a da u razdoblju prije zaključenja predmetnog ugovora (naknada za 2013., 2014 i 2015. godinu) fiksna mjesečna naknada iznosi 107.823,60 kn, pa slijedom navedenog prvostupanjski sud utvrđuje razliku od 84.693,15 kn koja se odnosi na obvezu tužitelja prema tuženiku po Ugovoru o opskrbi plinom br. 1143/1/16. Međutim, tužitelj OSPORAVA da bi tuženik uopće imao PRAVNI TEMELJ za obračun fiksne naknade u vremenskom razdoblju u kojem nije sklopljen ugovor. U obrazloženju pobijane presude sud navodi da su *„uvjerljivi tužiteljevi navodi da tuženik tužitelju nije dostavljao račune za fiksnu mjesečnu naknadu po Ugovoru o opskrbi plinom br. 11431/1/16 od 4. siječnja 2016. godine no za odluku o osnovanosti istaknutog prigovora radi prijeboja takvi su prigovori pravno irelevantni budući da je sud u postupku ocjenjivao osnovanost tuženikovog protupotraživanja i sudskom odlukom izvršio prijeboj."* Upravo imajući u vidu da je sud ocjenjivao osnovanost tuženikovog potraživanja isti je bio dužan uzeti u obzir činjenicu da je **prigovor radi prijeboja osnovan kada postoji pravni temelj za njegovo isticanje**, a to bi u ovom slučaju bilo postojanje računa koje je upravo vještak u ovom postupku trebao vještačiti, a koje tuženik nije dostavljao tužitelju. Stoga, obrazloženje pobijane presude je proturječno navodima sadržanim u obrazloženju posebno u dijelu u kojem prvostupanjski sud naglašava da knjiženje i zatvaranje obveza na način kako je to vršio tuženik u svojim poslovnim knjigama je pogrešno, a knjiženja su i zatvaranja vršena na temelju računa su nezakonita.

Prvostupanjski sud je propustio utvrditi odlučne činjenice bitne za presuđenje u ovoj pravnoj stvari. U nalazu i mišljenju vještak Bibica Milat navodi *„analizom svih dokumenata vještak zaključuje da su fiksni troškovi knjiženi po ug. br. 11431/16 za razdoblje od 2013.g. do zaključno 31.10.2018.g. u ukupnom iznosu od 192.516,75 kn, te u cijelosti zatvoreni iz iznosa jamčevine knjižene na ktu 2240 u ukupnom iznosu od*

192.516,75 kn...Nadalje, po pitanju obračuna fiksnih troškova po istom ugovoru prije datuma zaključenja ugovora-razdoblje 2013.g., 2014.g. i 2015.g. u ukupnom iznosu od 107.823,60 kn-vještak odluku prepušta Sudu. Upravo iz navedenog zaključka vještaka proizlazi da je **tuženik u svojim poslovnim knjigama jednostrano izvršio prijeboj tražbina** (građanskopravna kompenzacija) slijedom čega na predmetnom kontu namijenjenom za osiguranje naplate od pojedinih kupaca (jamčevina) je preostao iznos od 78.558,25 kn. Navedeno je razvidno iz kartice poslovnog partnera od 1. siječnja 2018. do 31.12.2018.g. konto 2240 pod naznakom primljeni predumovi jer je 31. listopada 2018.g. knjižen iznos od 157.201,23 kn i iznos od 35.315,52 kn odnosno ukupno 192.516,75 kn na ime fiksnih troškova, slijedom čega je zavedeno potraživanje tužitelja na ime jamčevine u iznosu od 271.075,00 kn umanjeno za iznos fiksnih troškova pod nazivom „ug. o priključenju“. Stoga, na temelju navedenog izračuna vještak utvrđuje da saldo po jamčevini za neprodane stanove na dan stečaja 9. studenog 2018.g. iznosi 78.558,25 kn. Međutim, potrebno je naglasiti činjenicu da **tuženik nikada nije obavijestio tužitelja o učinjenom prijeboju iznosa jamčevine i fiksnih troškova** kojeg je jednostrano evidentirao u svojim poslovnim knjigama dana 31. listopada 2018.g. i to 9 dana prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, a isti je tek 10. svibnja 2019.g. dakle 7 mjeseci nakon što je prijeboj evidentiran u poslovnim knjigama izjavio procesnopravni prigovor radi prebijanja u odgovoru na tužbu kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud.

Naglašava se da **prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da obavlja prijeboj**, a nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kad su se stekli uvjeti za to (VTS, PŽ-1081/95 od 13.06.1995.g.). Prema tome, evidentno je da je tuženik samostalno prebio tražbine 31. listopada 2018.g. putem građanskopravnog prijeboja, a da nije obavijestio tužitelja o prijeboju niti bi izvjesno isti to učinio da tužitelj nije pokrenuo ovosudni postupak, a zatim isti sada isticanjem prigovora radi prijeboja (procesnopravni prigovor) nastoji nadomjestiti nedostatak pravovremenog davanja predmetne izjave. Stoga, **radi se o nezakonito izvršenom prijeboju jer u vrijeme kada je izvršen prijeboj 31. listopada 2018.g. stranke se nisu sporazumjele o prijeboju, niti je u trenutku kada je prijeboj vršen tuženik dao izjavu o prijeboju u skladu s odredbom čl. 337 ZOO-a. Prema tome, izjavom o prijeboju od 10. svibnja 2019.g. tuženik nije mogao vršiti prijeboj svog potraživanja s potraživanjem tužitelja jer je prijeboj tuženik izvršio gotovo 7 mjeseci ranije, kada takvu izjavu nije dao.** Navedeni zaključak proizlazi iz presude VSRH posl.br. Rev-121/2016 od 19. studenog 2019.g.

Iz predmetnog nalaza i mišljenja vještak je utvrdio da su se 4. siječnja 2016.g. stekli uvjeti za prijeboj uplaćene jamčevine za istih 60 stanova za sve troškove izvršenih priključaka te da od istog dana 4. siječnja 2016.g. do dana prodaje tužitelj je u obvezi prema tuženiku za tekuće obveze - mjesečne naknade i to do dana prodaje istih

stanova. Međutim, razvidno je da vještak ne uzima u obzir prethodno istaknutu činjenicu da je **31. listopada 2018.g. IZVRŠEN PRIJEBOJ u poslovnim knjigama tuženika unatoč tome što isti nije do podnošenja odgovora na tužbu dostavio izjavu o prijeboju.** Ako se nakon izjave o prijeboju smatra da je prijeboj nastao onog trenutka kada su se stekli uvjeti za to (VTS, PŽ-3496/95 od 14.05.1996.g.) jasno je da 4. siječnja 2016.g. prijeboj nije nastao. Nadalje, osim općih uvjeta koji moraju biti ispunjeni da bi obveza prestala prijebojem, potrebno je i da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj, a jasno je da od 31. listopada 2018.g. pa do danas tuženik nije obavijestio tužitelja da je prijeboj izvršen, već je za tu činjenicu tužitelj saznao tek kad je zaprimio predmetni nalaz i mišljenje vještaka. Štoviše, tuženik u odgovoru na tužbu niti u svim dosadašnjim navodima nije istaknuo da je prijeboj izvršen u njegovim poslovnim knjigama bez bilo kakvog znanja tužitelja o istom. Prijeboj ne nastaje sam po sebi čim se steknu uvjeti nego je potrebno djelovanje sudionika i to tako da dužnik nedvojbeno izjavi vjerovniku da provodi prijeboj, a ne i da je prijeboj već proveden prije nego što je izjava dana.

Tuženik nije dokazao osnovanost niti ispunjenje zakonskih pretpostavki kako u odnosu na procesnopravni prigovor tako i u odnosu na građansku kompenzaciju. Dana 9. studenog 2018.g. nad tužiteljem je otvoren stečajni postupak (Trgovački sud u Rijeci, St-445/2018 od 9.11.2018.g.) što znači da je tuženik 9 dana prije, točnije 31. listopada 2018.g. izvršio prijeboj u svojim poslovnim knjigama bez da je izjavom o prijeboju obavijestio tužitelja. Svi vjerovnici dužnika mogu svoja potraživanja ostvarivati samo u okviru stečajnog postupka, no **u slučaju ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo, stoga on zadržava pravo na prijeboj.** Slijedom navedenog, tuženik smatra da su potraživanja tuženika prema tužitelju nastala i dospjela prije otvaranja stečajnog postupka te da se ista mogu prebijati sa potraživanjima tužitelja prema tuženiku koja su nastala prije otvaranja stečajnog postupka. Međutim, u vrijeme otvaranja stečajnog postupka (9. studenog 2018.g.) proizlazi da u poslovnim knjigama tuženika nije postojalo potraživanje prema tužitelju budući je prijeboj iznosa od 192.516,75 kn izvršen 31. listopada 2018.g., dakle 9 dana prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je „*tuženik faktično priznavao postojanje tužiteljevog potraživanja već samom činjenicom što je zatvarao svoja protupotraživanja s tužiteljevim u svojim poslovnim knjigama, izvršio priznavanje duga*“. Naime, navedenim činom **tuženik je izvršio jednostrani građanskopravni prijeboj (kompenzaciju) tražbina pa se stoga isti ne može imajući u vidu postupanje tuženika sa uspjehom u ovoj parnici isticati postojanje procesnopravnog prigovora radi prebijanja.** Stoga, razvidno je u ovosudnom predmetu da je **tuženikovo protupotraživanje prestalo kada je isti izvršio nezakoniti prijeboj, a kompenzirati se mogu u povodu istaknuto prigovora radi prebijanja samo tražbine koje još**

uvijek postoje. Prema tome, protupotraživanje tuženika ne može prestati kad sud donese konstitutivnu presudu o prijeboju tražbina jer je ono prestalo još prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Navedeno proizlazi i iz odluke Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-956/94 od 29. studenog 1994.g. jer dužnik koji u parnici istakne prigovor radi prebijanja mora dokazati da prema vjerovniku ima potraživanje koje je istovrsno s vjerovnikovim potraživanjem i da je dospjelo, a prijeboj se može izvršiti, **ali samo pod uvjetom da potraživanje zaista i postoji.** što u konkretnom slučaju znači da je tuženik trebao dokazati u tijeku postupka osnovu i visinu potraživanja koje stavlja u prijeboj. **Prema tome, ako je tuženik u poslovnim knjigama izvršio prijeboj tražbina (građanskopravni prijeboj) tada je jasno da njegovo protupotraživanje više ne postoji.**

Otvaranjem stečajnog postupka stečajni upravitelj je obavijestio tuženika o svom pravu na izbor u smislu čl. 181. Stečajnog zakona te je odbio daljnje ispunjenje predmetnog ugovora slijedom čega je druga strana svoju tražbinu zbog neispunjenja mogla ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U postupku je nesporno utvrđeno da **tuženik nikada nije prijavio svoje potraživanje u okviru stečajnog postupka.** Stečajni upravitelj je pozvao tuženika da uplati iznos od 271.075,00 kn u stečajnu masu dužnika te je razvidno da tuženik do danas navedenu obvezu nije ispunio niti ima namjeru istu ispuniti. Navedeno se ističe s obzirom na činjenicu da **potraživanja koja se prebijaju moraju biti dospjela, a razvidno je da na dan 31. listopada 2018.g. kada je tuženik u svojim poslovnim knjigama izvršio prijeboj potraživanja nisu bila dospjela niti su dospjela na dan 4. siječnja 2016.g. a koji dan vještak netočno utvrđuje kao dan kad su se ispunile pretpostavke za prijeboj.** U tom dijelu se opetovano ističe da Ugovor o priključenju na plinsku mrežu br. 02/2009 od 1. prosinca 2009.g. kao ni Ugovor o opskrbi plinom br. 11431/1/16 od 4. siječnja 2016.g. ne predviđaju da se fiksni troškovi mogu prebiti sa uplaćenom jamčevinom.

Slijedom naprijed navedenog, nije postajao pravni osnov da prvostupanjski sud utvrdi osnovanost tužnikovog zahtjeva za isplatom fiksne mjesečne naknade prema Ugovoru o opskrbi plinom br. 11431/1/16 pa stoga sud nije bio ovlašten međusobna potraživanja stranaka prebiti na temelju sudske odluke i primjenom odredbe čl. 338. st. 3 ZPP-a. Opreza radi, ističe se da sud utvrđuje u t. IV. izreke presude prebijanja potraživanja utvrđena pod t. I. i II. izreke presude, a razvidno je da se ne može prebiti odbijanje tužbenog zahtjeva na raskid ugovora sa utvrđenjem postojanja potraživanja tužitelja prema tuženiku. Naglašava se da tužitelj pobija t. II izreke presude jer je iz sadržaja izreke predmetne presude (a i presude u cijelosti) vidljivo da je usvojen procesnopravni prigovor tuženika pa je slijedom navedenog utvrđeno postojanje potraživanja tužitelja prema tuženiku do iznosa od 81.795,00 kn, dok je na navedeni način zbog usvajanja navedenog procesnopravnog prigovora tužitelj zapravo odbijen sa potraživanjem i isplatom iznosa od 81.795,00 kn do tuženih 271.095,00 kn, a koji je iznos

je sukladno tužbi zahtijevao da mu se isplati. Tužitelj smatra da je sud trebao odbiti usvajanje procesnopravnog prigovora tuženika i trebao je tuženiku naložiti isplatu potraživanja punog iznosa od 271.075,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (na način kako je to postavljeno t. 2. tužbenog zahtjeva), a ne samo utvrditi postojanje potraživanja prema tuženiku u iznosu od 81.795,00 kn (bez prava na isplatu istog iznosa zbog usvajanja procesnopravnog prigovora tuženika).

Imajući u vidu naprijed istaknute odlučne činjenice otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem predstavlja zapreku za ocjenu osnovanosti istaknutog prigovora radi prijeba jer tuženik svoje potraživanje nije prijavio u stečajnom postupku otvorenim nad tužiteljem. S obzirom da je tuženik samostalno u poslovnim knjigama prethodno izvršio prijeboj potraživanja bez znanja tužitelja te imajući u vidu da je prigovor radi prijeba nedopušten budući nisu ispunjene zakonske pretpostavke to je evidentno da je tužitelj dokazao osnovanost prava na isplatu kamata. U obrazloženju pobijane odluke sud pogrešno ističe da „*je iznos tužnikovog potraživanja prema tužitelju po fiksnoj mjesečno naknadi po Ugovoru o opskrbi plinom br. 11431/1/16 od 4. siječnja 2016. godine veći i dospijeva ranije od tužiteljevog zahtjeva, odnosno prije 20. veljače 2019. godine, tužitelj nije dokazao osnovanost prava na isplatu kamata na iznos potraživanja utvrđen točkom II. izreke presude zbog čega je tužbeni zahtjev za isplatom kamate na utvrđeni iznos od 81.795,00 kn valjalo odbiti kao neosnovan*“ međutim sud arbitrarno obrazlaže odbijanje navedenog dijela tužbenog zahtjeva. Naime, tužiteljev zahtjev za povrat uplaćene jamčevine nije dospio 20. veljače 2019.g. već je dospio pojedinačno onog dana kada su naplaćeni troškovi priključenja od pojedinih kupaca stanova, a koji iznos od 81.795,00 kn je nepripadno za sebe zadržao tuženik, a što je utvrđeno i u ovosudnom postupku. Dakle, nije postojao razlog da tuženi prije 20. veljače 2019.g. ne izvrši povrat jamčevine nakon što je primio uplatu od pojedinih kupaca stanova. Nadalje, s obzirom da se radi o potraživanju tuženika sa osnove fiksne mjesečne naknade to je evidentno da cjelokupni iznos naknade od 84.693,15 kn odnosno 81.795,00 kn nije mogao dospjeti prije datuma nego što su pojedini kupci vršili uplate troškova priključenja. Stoga, prvostupanjski sud je u navedenom postupku propustio utvrditi dospijeca tražbina. U tom dijelu tužitelj osporava postojanje prava tuženika na naplatu troškova po fiksnoj mjesečnoj naknadi te time i pravo na zakonske zatezne kamate jer istaknuti procesnopravni prigovor nije dopušten iz prethodno obrazloženih razloga.

Imajući u vidu prethodno navedeno tužitelj osporava i odluku o troškovima postupka. Posebno se osim u odnosu na utvrđen uspjeh tuženika u sporu od 70% osporava i priznanje utrošenog troška predujma u cijelosti u iznosu od 1.500,00 kn slijedom čega prvostupanjski sud u cijelosti priznaje tuženiku uplaćeni predujam, a ne u odnosu na 40% uspjeha (postotak koji je dobiven oduzimanjem uspjeha tuženika i tužitelja).

IV. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da drugostupanjski sud preinači presudu i rješenje u pobijanom dijelu na način da usvoji tužbeni zahtjev i utvrdi da je raskinut Ugovor o priključenju na plinsku mrežu te da naloži tuženiku isplatu cjelokupnog iznosa od 271.075,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama kao i da mu naloži naknadu troškova postupka, time i troškova sastava ove žalbe uz odbijanje procesnopravnog prigovora tuženika, a podredno da ukine presudu i rješenje prvostupanjskog suda u pobijanim dijelovima te da predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak

U Rijeci, 30. srpnja 2021.g.

TROŠKOVNIK	
za sastav žalbe	6.250,00 kn
sudska pristojbu na žalbu	1.167,95 kn
UKUPNO	7.417,95 kn

Digitalno
Tužitelj pp

Hermina

Baraković

Knežević

Datum:

2021.07.30

14:24:30 +02'00'

ODVJETNICA
Hermina Baraković Knežević

Rijeka, 60300 32
tel./fax 051/500-1218
mob. 098/500-3450

Subject: Re: Toranj Krnjevo: Energo doo : P253/2019

From: Odvjetnica Baraković Knežević <odvjetnica.barakovicknezevic@gmail.com>

Date: 27.1.2022. 18:10

To: Boris Debelić <boris.debelic@gmail.com>

Boris,

dostavljam odgovor od protivne strane:

"Poštovana kolegice,

u navedenom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Rijeci, posl. broj: P-253/2019 donesena je prvostupanjska presuda, s kojom je moja stranka Energo d.o.o. zadovoljna (jer nije u obvezi vašoj stranki isplatiti nikavu naknadnu), iz kojeg razloga nije niti izjavila žalbu. Slijedom navedenog trgovačko društvo Energo d.o.o. ne pristaje na nagodbeni prijedlog vaše stranke. Sa poštovanjem"

LP

ned, 23. sij 2022. u 21:13 Boris Debelić <boris.debelic@gmail.com> napisao je:

Baš sam se pitao što je sa njima?
Svakako ih podsjeti na odgovor!

Boris Debelić
stečajni upravitelj

Think green! Molimo Vas da razmislite o okolišu prije ispisa ove poruke

On 23.1.2022. 20:55, Odvjetnica Baraković Knežević wrote:

Boris,

u ovom predmetu uopće nismo dobili očitovanje od protivne strane.

Možda da još jednom pokušam kontaktirati kolegu?

lp

čet, 30. pro 2021. u 14:55 Boris Debelić <boris.debelic@gmail.com> napisao je:
Bez zadnje rečenice... U protivnom....

Ostalo je u redu.

Boris

čet, 30. pro 2021. 13:48 Odvjetnica Baraković Knežević

<odvjetnica.barakovicknezevic@gmail.com> je napisao:

Boris,

molim samo potvrdu teksta pa da proslijedim e-mail:

"Poštovani kolega,

obraćam se u zastupanju Toranj Krnjevo d.o.o. u stečaju, a vezano za predmet koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci [posl.br](#). P-253/2019 protiv Vaše stranke Energo d.o.o.

Moja stranka predlaže mirno rješenje spora na način da priznate priznate 50% od sudskog prijeboja (iz točke IV. Presude - cca 40.000 kn) te da svaka strana snosi svoje troškove.

Naime, nad Toranj Krnjevo d.o.o. u stečaju će uskoro biti zaključen stečajni postupak te stečajni upravitelj želi navedeni postupak zaključiti bez postojanja parnice. U protivnom isti će biti primoran rezervirati sredstva do pravomoćnog okončanja postupka.

Molim da se očitujete u odnosu na navedeni prijedlog.

S poštovanjem,"

sri, 29. pro 2021. u 12:15 Odvjetnica Baraković Knežević
<odvjetnica.barakovicknezevic@gmail.com> napisao je:

U redu, primljeno na znanje.

Lp

sri, 29. pro 2021. u 11:11 Boris Debelic <boris.debelic@gmail.com> napisao je:
Tu imamo na VTS-u presudu protiv nas.

Molim te čuj se sa njihovim odvjetnicima i izloži im moj prijedlog nagodbe :

- neka nam priznaju 50% od sudskog prijeboja (iz točke IV. Presude - cca 40.000 kn)
- svaka strana snosi svoje troškove

Obrazloži im da to činim radi toga da stečajni postupka zaključim bez parnice.

U protivnom da sam ti rekao da ću rezervirati sredstva pa da idemo do kraja.